

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

39. De admirabili visione Vguetini quonda[m] Canonici.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

deret, sancta illa anima carne soluta est. Sed
 exeunte illa, tanta illic fragrantia odoris asper-
 sa est, ut omnes illi qui aderant, inestimabili
 suauitate replerentur: ita ut per hoc patenter
 agnoscerent, quod eam laudes quas audierat,
 in cœlo suscepissent. Cui rei monachus no-
 ster interfuit, qui nunc vsq; viuit, & cum ma-
 gno fletu attestari solet, quia quousq; corpus
 eius sepulturæ traderent, ab eorum naribus o-
 doris illius fragrantia non recessit. Eccè quo-
 sine ex hac vita migravit, qui in hac vita æqua
 nimiter flagella tolerauit. Iuxta vocem ergò
 Dominicam, bona terra fructum per patienti-
 am reddidit, quæ exarata disciplinæ vomere,
 ad remunerationis segetem peruenit.

*Ex libro trium spiritualium virorum. Libellus
 Fratrum sancti Vincentij Metensis. De ad-
 mirabili visione Uguetini quondam Ca-
 nonici.*

CAP. XXXIX.

VISTIO Uguetini prius Canonici, postea
 monachi: quam ostendit illi Deus per
 Angelum, & quam nos fratres eius ipso
 narrante scripsimus, serui Sancti Vincentij
 Metensis. Cum prædictus frater die sabbati
 cum aliquibus fratribus nostris potionem ad
 prouidendam salutem corporis accepisset: cæ-
 teris eam salubriter degerentibus, ipse coepit
 magna difficultate indigestam reijcere, & sta-
 tim perceptionem cibi quem ad refocillandū
 corpus sumere debuerat, fastidire. Crastina

Ecc 4 verò

verò, id est, dominica illucescente die, lenius quidem habuit, & cum ceteris quos ad providendas ceteras corporales necessitates sibi feciauerat, corpus refecit, sed in tædio prædicti fastidij perduravit, nullo tamen modo vitæ corporalis discrimē ob hoc se passurū esse estimavit: quia ad spem præsentis vitæ refectio secundæ & tertiæ feriæ decrecente fastidio in nullo iam diffidente animauerat. Feria verò tertia incipiente crepusculo vespertino, confidentibus sibi ad refectioem fratribus, dixit se ibidem cum eis finem refectiois expectare non posse. Sed interim illis coenanti- bus in aliam cellulam illi cellulæ contiguam, tantum parietis vnius interpositione remoti, stramentum lectuli sui fecit efferi de loco refectiois prædictæ, vt ibidem quiescendo potestolaretur finem refectiois eorum: & suam iterum regressioem ad lectuli sui locum. Membris ergo in lectulo compositis, oculis tantum clausis, & nondum in somnum (vt ipse faretur) resolutis: venit malignus spiritus effigiem prætendens clerici, in tanta deformitate & tetra & tenebrosa facie, vt nec signa oculorum in eo apparent, ferēs in manibus diuersa tormentorum genera in tantum gratulabundus astans capiti eius, quasi castro eum esse torturus: illo ergo tantis terroribus minante, subito apparuit caterua spirituum malignorum totum cellulæ ipsius spatium intrans, cuius scutis & lanceolis ex omni parte circumfusis

ædificium quoddam facturi, in modum arma-
 riorum Halicorum præfiguratum ad inclusio-
 nem eius. In tanto ergo horrore & tam terri-
 bili terrore circumuallatus frater prædictus,
 & in tantum anxius factus, vt iam spem euadē
 di nullatenus haberet: Ecce subito affuit diui-
 na miseratio, nam statim in eadem cella appa-
 ruerunt viri magnifici & vultu honorabiles
 sub monachico habitu in scamnis sedentes:
 quorum vnus in medio eorum residens dixit
 latinè his verbis, quæ hic scripta sunt (vt ipse
 referebat) non est æquum, vt hi inutiles, talia
 faciant, nam homo pausat: iubete istos recede-
 re. Post cuius vocem: conuentus malignorum
 spirituum euanuit & recessit. Immensitate i-
 gitur tanti terroris sublata: venit angelus in-
 credibili splendens pulchritudine, & veste
 purpurea circumdatus, stans ad pedes eius, ami-
 cabili eum compellans sermone. Ad te (in-
 quit) venio dulcissima anima. Cui idem fra-
 ter latinè respōdit: Si Dominus meus peccatis
 meis ignosceret: misericordiam mecū ageret,
 sin autē, in manu eius sumus: faciat quod sibi
 videtur, nam Patriarchæ, Prophetæ, & Apосто-
 li, omnisque dignitas cælestis siue terrestris,
 pro humano genere laborant, & vos modo ma-
 gis laborare debetis: quia his temporibus fra-
 giliores sumus. Tali sermocinatione angeli &
 prædicti fratris: finita est prima visio, quam i-
 psis verbis adinuicē collatis, eò referente scri-
 bi fecimus, nihil inde aut adimentes, aut de-

*Diuina mise-
ratio,*

*Angelus blā
de apparet
Vguetino.*

*Modestia &
pia Vguetini
ad ang. luma
responsio.*

E e s

nostro

nostro adijcientes, nos qui hæc scripro commendauimus. Experges factus idem frater: resedit, & circumspiciens si quis ei adesset, inuenit duos, Præpositum ipsius monasterij & alterum fratrem, ad solatium eius derelictos, ceteris post cœnam ad repausandum iam dimissis. Ipsi ergo vocatis exposuit eis omnia per ordinem, quæ in tam angusto sibi temporis articulo ostensa fuerant: iuxta quod hic scripta tenentur, in tantum adhuc præscriptæ visionis horrore tremebundus, ut totius corporalis molestiæ grauedinem oblitus, intolerabili æstu timoris vexaretur. In ipsa ergo immensitate timoris anxius, proruit in terram coram ipsi fratribus, distenso toto corpore in crucis modum, & postulauit ut omni virtute qua possent, pro peccatis eius intercederent. Illo ergo sic prostrato, cœperunt prædicti iacrescentes septem psalmos pœnitentiales quàm cæceros tantæ anxietati aptos, qui sibi ad memoriam recurrerent, pro eo decantare. His ergo finitis, surrexit & resedit in lectulo, postulans dialogum Beati Gregorij sibi legi. Præcipua ergo vltimi libri eiusdem dialogi audiente eorum lecta sunt vsq; ad summam nouem aut decem foliorum. Finita ergo lectione hortatus prædictos fratres, ut lassitudinem quam pro eo vigilando contraxerant, quiete corporum temperarent, sibi que paululum noctis spatium quod superfuerat ad repausandum inducias concederent. Illis ergo recedentibus, & in
partu

Quid in anxietate agendū

parte illius cellę corporibus ad quiescendum collocatis, ipse etiam post tantam lassitudinem tam animę quę corporis in somnium resolutus: venit idę angelus qui ei in priore visione ad pedes stans preparatus apparuit, candidis amictus vestimentis ad caput stans, splendore incredibili fulgidus, eumque blandis alloquens sermonibus, laudavit confugium eius: quod ad Deum in augustijs positus: tam studio Psalmodię quam lectionis fecerat, hortans eum de cętero sine defectu, similiter facturum, inter cęteros etiam Psalmum 118. quia *Psal. 118. sepe legendus.* moralis in eo describitur virtus: sepe repetendum admonuit, seque valde delectari, cum aliquem instantia lectionis & iteratione psalmodię intentum viderit, Deumque ob hoc placabilem fieri posse: si vsus iste veraciter & non fictę teneatur. His igitur dictis, assumpsit eum *Visio terribilis.* idem angelus, & duxit per viam amoenitatis immensę preclaram, in qua dum pergerent, ostendit eis montes vastę altitudinis, & incredibilis pulchritudinis: qui quasi marmorei videbantur, quos circuibat maximus fluuius igneus: in quo innumerabilis multitudo damnatorum poenaliter inclusa tenebatur, quorum multos se agnouisse dicebat, & in cęteris locis innumeris tormentis diuersi generis cruciatus se aspexisse: in quibus plurimos tam minoris quam maioris ordinis sacerdotij stantes dorso stipitibus inhęrentes, in igne strictę lor is ligatos viderat. Ipsas quoque foeminas

nas

*Sacerdotes in
quibus plerū
que excedāt,
eorundemq;
paua.*

nas ab eis stupratas: consimili modo confri-
ctas ante eos in eodem igne vsque ad loca ge-
nitalium diuerfas, dictumque est ei ab Ange-
lo: quod sine intermissione, vno tantū die in-
termisso, die tertio semper in locis genitalib;
magis cederētur, plures; eorum suæ agnitioni
notos dicebat. Sacerdotum (inquit angelus)
maxima pars mundanis lucris inhiando, & pa-
latinis curis inferuendo, cultu vestium, &
pompa ferculorum se extollēdo, quæstum pu-
tātes esse pietatem, animabus lucrandis nō in-
uigilant, delicijs affluentes in scorta prorumpunt:
& ita euenit, vt nec sibi, nec alijs inter-
cessores esse possint. Seculo enim pestilentia
& fame laboranti, suā prece succurrere potu-
issent, si Deo lucrum tota virtute conferre vo-
luissent, & ideo tali remuneratione in fine dā-
nantur, quia præcedentibus meritis talia pati-
untur. Ibi se etiam quoddam opus in castelli
modum, ligno & lapide valdè inordinate con-
iecto & fuligine deformi vidisse narrabat: fu-
mo ex eo in altum vaporante. Cui interrogan-
ti quid esset: responsum est ab angelo, habita-
tionem fuisse quorundam monachorum ad
suam purgationem de diuersis locis & regio-
nibus in vnum congregatis, qui de eorum nu-
mero vnum specialiter nominauit: quem di-
cit ibidem arca plumbea inclusum præstola-
ri debere diē magni iudicij, propter opus pe-
culiare, quod in Anania & Saphira ad corrup-
pendam communis vitæ integritatem præce-
serat.

ferat, de quo fratre damnabiliter incluso cui-
dam peregrino in extremitate vita per exces-
sum rapto, ante decennij tempus ostensum fu-
erat: sicut tunc fama vulgauerat. Iamque diu
obliteratum obliuione fuerat: isto fratre hæc
antè minimè audiente, & ad memoriam ean-
dem causam simili visione reuocante. Vnde
apparet in vna re bina iteratione repetita, hoc
quod malè pullulat crebrius succidi debere,
ne ijs qui monachorum minimè censentur, o-
pus peculiare ibidem, vertatur in plumbi gra-
uedinem. Ibi etiam ostensa est ei quædam mô-
tis altitudo: & dictum est ei ab angelo de quo-
dam Abbate ante defuncto, quòd in summita-
te eius esset ad purgationem suam deputatus,
non ad damnationem perpetuam. Ibidemque
eum omnem inclementiam aëris, & ventorù
incommoditatem, imbriumque pati. Adiun-
xitque idem angelus de eo: quod Episcopus
nuper defunctus ipsi Abbati solatio precum
suarum ad impetrandam veniam subuenire
deuissit, sicut ei in visione apparens per quæ-
dam eius clericum mandauerat, præscriptus
verò Episcopus hoc negligenter pertractans:
charitatis ardore non condoluit, vt ei succur-
reret. Et idcirco nec sibi iam ait subuenire po-
terit. Et vbi est inquiring ille? Ecce ait: ex alte-
ra parte ipsius montis, suæ damnationis pœ-
nas luit. De visione verò quam paucis præliba-
uimus: ab ipso qui hæc ante triennium vidē-
rat, audiuius. Veni, inquit, in quoddam ha-
bitacu,

*Non esse neg-
ligendas sub-
uentiones de-
functorum.*

bitaculum ambitu parietum destitutum, in quo idem Abbas tibijs residens cruentatis vocavit me: Vade, inquit, ad Episcopum, & dic ei, quod præsens mansio mihi & alij data contubernali meo, propter hoc fordui: quia duobus hic comitibus in thermis se lauatibus factor inde confurgens, penè eam nobis inhababilem reddidit: & idem quomodocunq; collectis vndique sumptibus patentia claudat. Quod si per se sumptus ad concludendum et non habueris, legationem dirigat ad monasteria denominata, inde solatijs gratanter administratis, supplebuntur omnia clausuræ huic necessaria. Quod audiens Episcopus: deliramenta, inquit, somniorum non sunt attendenda, sed ipsa eadem angelus in præsentis visionis remouit: quod Episcopus solatia precum suarum etiam à mortuis conuentus non submittit. Ipsi verò fratri qui hæc de inferis ad superos reportabat, præscitum ante non fuerat. Illic etiam quendam principem, qui Italie & populi Romani scepra quondam rexerat: vidisse stantem dixerat, & verenda eius cuiusdam animalis morsus lanauit: reliquo corpore immuni ab hac læsione manente: stupore igitur vehementi attonitus: admirabatur quomodo tantus vir, qui in defensione Catholice fidei & regimine sanctæ Ecclesiæ in præsentis sæculo penè inter ceteros singularis apparuit, puniri tanta deformitate poenæ potuisset. Cui ab angelo ductore suo protinus respõsum est, quod

*De panastu-
pri.*

quod quamuis multa miranda, & laudabilia,
 & Deo accepta fecisset, quorum mercede pri-
 uandus non est: tamen stupri illecebris resolu-
 tus, sperare visus est, quod ista obscœnitas mo-
 le tantorum bonorum obrui & absumi potu-
 isset. Qui tamen, inquit, in sorte electorum ad
 vitam prædestinatus est. Illic etiam dona pri-
 ma exquisita & innumerabilia pompaticè à
 malignis spiritibus ad perferendum viderat
 in pallijs & vasis aureis & argenteis, equis &
 linteaminum subtilitate candentibus. Inter-
 rogante autem eo cuius hæc essent, & quid in
 præfiguratione sua prætenderent, Comitum *De Comitibus & Præ-*
 (inquit angelus) diuersarum prouinciarum *fectis.*
 iura regentium sunt hæc: vt huc venientes, ea
 inueniant, & sciant: quia minoribus rapinis
 & auaritia congesta sunt. Quorum aliquos no-
 minatim exprimens, dixit, ea nunquam defe-
 ctura aut delenda priusquam ipsi venirent, &
 ea in sinum suum reciperent. Quam terribi-
 lem verò sententiam de conuersatione Comi-
 tum intulerit: quis enarrare sufficiat? cū quos-
 dam eorum non vindices criminum esse dixe-
 rit, sed vice Diaboli persecutores hominum,
 iustos damnando, & reos iustificando, furibus
 & sceleratis communicando. Munerum, in- *Quod non*
 quit, præuentione creati: pro mercede futuro *vult Christus*
 rum nihil agunt: sed cum mundanas leges pro *capit. ff. de*
 coercenda mali audacia administrant: damna
 legalia quæ debitoribus infigunt, absque vlla
 misericordia quasi iure sibi debita, suæ auari-
 tiz

tiæ reponunt: iustitiam verò spe future-
 rum nunquam agunt: sed cum eam gratis of-
 ferre omnibus pro æternitatis mercede de-
 beant, semper eam venalem sicut & ani-
 mam suam portant. Quosdam enim iam
 iudicatos nominatim dixerat: sicut Euan-
 gelium de incredulis loquitur: Qui autem nõ
 credit, inquit, iam iudicatus est. Innumera-
 biles etiam se vidisse retulit tam de plebe,
 quàm de ordine monachico diuersorum coe-
 nobiorum & regionũ aliquos in gloria, quos-
 dam in pœna depressos. His ergo & ceteris in-
 numerabilibus conscriptis, quæ causa compẽ-
 dij stilo currente conclusimus: duxit eum ad
 loco pulcherrima naturali constructione fun-
 data, cum arcibus quasi aureis & argenteis, o-
 pere anaglypho discreta. Quæ tanta magnitu-
 dine & altitudine etiam & pulchritudine in-
 credibili claruerunt: vt ne mente concipi, nec
 ore humano proferri tãti immensitas operis,
 possit. Tunc processit rex regum, & Dominus
 dominantium in multitudine sanctorum, tan-
 ta gloria, & maiestate fulgidus: vt homo cor-
 poreis oculis iubar tanti luminis: & dignita-
 tem gloriæ sanctorum, quæ ibidem apparuit,
 sustinere nequiret. Tunc ipse angelus qui eius
 ductor & ostensor fuerat, dicit ad eum: Crasti-
 na die migrare debebas: sed interim certamus
 pro misericordia. Tunc præeunte angelo: per-
 rexit vbi confessus sanctorum sacerdotum in
 gloria & dignitate inæstimabili fulgebat. Tunc
 dicit

*Visto exhila-
rans.*

*De gloria Sã
ctorum sacer-
dotum.*

dicit ei: sunt apud Deum, meritis bonorum o-
 perum coronati: quibus vos officia Ecclesia-
 stica impenditis. Rogemus ergo illos, ut tibi
 misericordiam apud Deum impetrent. His di-
 ctis supplices sanctis, orabant eos, intercesso-
 res fieri. Sancti verò sacerdotes, sine mora sur-
 gentes perrexerunt ad thronum: & prostrati
 ante thronum misericordiam postulabant præ-
 dicto fratri. Ille verò angelus cum eodem fra-
 tre, illis intercedentibus, de longe in parte ste-
 tit. Quibus ante thronum suppliciter pro mi-
 sericordia postulantis: vox de throno audi-
 ta est in responsum. Exempla ædificationis a-
 lijs facere debuit: sed non fecit. Nihilque am-
 plius in responsis auditum est in illo. Ergo in-
 tam præclaro ordine sacerdotum, sanctos Dio-
 nysium, Martinum, Anianum, Hilariumque se
 cognouisse asseruit. Tunc iterum cohortante
 Angelo: simul perrexerunt, ubi beatorum mul-
 tudo innumerabilis, inæstimabili gloria ful-
 gebat. Isti sunt, ait, quos gloriosus certaminis *De gloria*
 triumphus, ad tantam gloriam peruenit, quos *Martyrum.*
 vos in Ecclesia honore excolitis, ad honorem
 laudemque Dei, quos intercessores pro venia
 peccatorum tuorum require debemus. Quos
 cum simili supplicatione humi prostratos
 cernerent, statim sine vlla dilatione ad thro-
 num diuinæ maiestatis tendentes, prostrati
 pro indulgentia peccatorum eius poposcerunt.
 Quibus à throno vox ut ante emissa est dicens. *Divina sen-*
 Si eos quos malè docendo exemplo suæ pravi- *tentia.*
 tatis

Fff

tatis

*Scandalū ma-
li exempli,
quā perni-
ciosum.* ris deprauidando eos deduxerat, correxit, & ad
viam veritatis reduxit: remissa sunt. Illis autem
interrogantibus, quomodo hæc correctio in
eo fieri posset, vt ad remissionem postulatam
peruenire posset: iterum vox de throno est ad

Satisfactio. eos facta. Conuocet, inquit, omnes quos in
exemplo vel doctrina ad illicita agenda ille-
queauerat, & prosternet se ante eos, ac prostratur
se malè egisse & docuisse, & postulat rem-
issionem, ipsosque roget per Deum omnipotentem
& sanctos omnes, vt hæc mala ulterius non
agant, nec doceant. Illis interim in parte
longè stantibus, sicut in priori sacerdotum in-
tercessione: inter quos sanctos Sebastianum
& Valentinum cognouisse se dicebat. Inde

*De gloria Sa-
tarum vir-
ginum.* go angelo producente, tendentes ad locum
quo innumerabilis sanctarum virginum mul-
titudine morabatur: incomparabili dignitate
& splendore corusci luminis fulgens. Hæc in-
quit, sunt sanctæ foeminae, quibus vos famula-
tum ecclesiasticum ad honorè nominis Chri-
sti impenditis, quas ad intercessionem apud
Deum pro longiori vita præmittere debemus.
His dictis (vt ante) prostrauerunt se ante eas.
Illæ verò statim cū omni festinatione ad thro-
num tendebant: prorogatione vitæ eius postu-

*Pernicies ma-
li exempli
Deo iniuisa.* laturæ, ipsis interim (vt prius) in parte stantibus.
Antequam verò ad preces solo prosternerentur:
apparuit maiestas Domini obuiam, & eleuans,
dixit eis: Si bona doceat, & exempla

bona agat, & eos quibus mala exempla præbu-
it, corrigat, erit petitio vestra. Post hæc inde
recedentes, coepit ei angelus exponere, in qua
tis viciorum sordibus volutatur genus huma-
nū. Licet enim in diuersas criminum innume-
rositates ab auctore suo recedant homines, di-
abolo se mancipando, in nullo tamen magis
Deus offenditur, quam cum contra naturam
peccatur. Et ideo multa vigilantia certandum
est omnibus in locis, ne scelere Sodomitico,
Dei habitaculum vertatur in delubra demo-
num: non solum enim inquit, hic morbus vi-
rulenta contagione irrepens, inficit animas
inter se concubitu masculorum pollutas, sed
etiam in conjugatis multiplici peste concre-
ta inuenitur. Dum in rabiem vexatione libi-
dinis versi, & instinctu demonum agitati: na-
tura bonum à Deo concessum, in vxoribus pro-
prijs perdunt. Ita vt thoro immaculato in stu-
pri maculam verso, ambo prostituti demoni-
bus fiant. Vnde præcipio tibi ex auctoritate
diuina, vt hæc publicè prædices, etiam quan-
tum discrimen in luxu concubinarum hære-
at: non celes, quamdiu in illa obscœnitate pol-
luuntur: regni cœlorum aditu priuantur. Cui
ait: Domine hæc in medium proferre non au-
deo: quia propter vilitatem meæ personæ, ad
hoc me aptum non sentio. Cui angelus magna
indignatione respondit, quod deus vult, &
per me iubet tibi, tu non audes proferre? Post
hæc coepit eum admonere modo diuerso, de

*De scelere
Sodomitico.*

*Mandatur
Vguetino hæc.
omnibus an-
nuntiare.
De luxu con-
cubinarum.
Vguetinus de
precatu hæc
annunciatio-
nem.
Angeli seu-
ra responsio.*

Fff 2

emen-

emendatione eius. Ego (inquit angelus) ad custodiam tui deputatus sum, qui quondam Samsoni illi, quem liber Iudicum describit, ab eius ortu à Deo sum ordinatus, & in omni conatu operum mirandorum Deo aspirante cooperator illi extiti, vsque dum carnis illecebris emollitus, in daldia Dei offensam incurrens, & consecrationem suam scorto vendens, à Deo est derelictus, tunc autem recessit ab eo. Tu ergo in pueritia tua mihi placuisti. Nunc verò in mœrore & pœnitentia cordis ad Deum conuersus, ita iterum places. In cœnobijs etenim monachorum admonendū est: vt viciorum radicibus arefactis, virtutum possint germina pullulare, quia maioris numeri frequentia reperitur eorum, qui mundanis necessitatibus, quàm spiritu Dei acti: ad hæc spiritualia castra se conferant. Animalis enim homo non percipit ea quæ sunt spiritus Dei, & ideò certandum est totis viribus, ne multitudine carnalium tepescat vita spiritualium, ne abūdante iniquitate, refrigescat charitas multorum. Caueatur auaritia, qua dominante, ad paupertatem spiritus non descenditur, qua cœlorum aditus obseratur. Ciborum & potus ingluuies, vertatur in vix sufficientem necessitatem victus. Aqua, inquit, valde ad potandum utilis est: quia naturalis potus est. Nitor vestium mutetur in necessarium arcendæ nuditatis & frigoris temperamentum. Superbiæ timor, mutandus est in humilitatem non fictam.

*In cœnobijs
quid admonendum.*

fectam. In quibusdam enim videtur cervicis inflexio, sed non deponitur in eis cordis erectio. In hoc enim maximè ipsa vita Apostolici ordinis confunditur: quod virtutes vicijs suffocantur. Et dum culpa, quæ sub specie pietatis intravit, in usu retinetur: iam quasi pro lege rectè vivendi defenditur. Ideoque in occidentis regionibus, Germaniæ videlicet & Galliæ istius ordinis homines, ut ad veram Christi humilitatem, & voluntariam paupertatem informantur, monendi sunt: ne à ianua vitæ, Deo per me hæc terribiliter pronunciante, repellantur. Quanta etiam in congregationibus *In congregationibus quid emendandū.* foeminarum culpa excreverit, & damnū Deo factum in lucrum diaboli profecerit ordinatione confusa, non tacuit. Cū enim (inquit angelus) mortuæ foeminae viuis præferuntur, (quia vidua in delicijs vivens mortua est) mortis operibus communicando: ex ipsis viuis subiectis mortuæ fiunt. Et dum secularibus *† alijs donantur.* donantur, inexplebiliter opes terrenas siti- entes: in terrenas & perituras voluptates ordine confuso vertuntur opes, quæ ad conservandam castimoniam cœlestis vitæ à fidelibus cōgestæ sunt. Et ubi inquit illius vitæ Apostolicæ formula incorrupta conservatur? In transmarinis ait regionibus, adhuc Apostolici rigoris constantia viget: Quia paupertate spiritus præveni, sine ullius terreni impedimenti obstaculo cœlorum regna capessunt. His dictis, iterum atque iterum de scelere Sodomitico

De enormitate sceleris Sodomitici, quam angelus quinquies redarguit. Causa pestilentie.

verbum intulit. Cetera enim vitia vitanda semel tantummodo notavit: Hunc verè pellicerum animæ morbum contra naturam, commento diaboli suggestum, quinquies & etiam amplius repetiuit. Interrogante autem eorum pestilentia grassante, tanta populi numerotitas interiret? Immensitate ait criminum mundo peccante, peccatorum punitio est. Et signum à Domino est denunciatum: prælagio suo demonstrans, mundi terminum citò venturum.

Mundi terminus citò venturus.

Quæ merces morientibus pro fide.

Admonuit etiam inter cetera: quod celebritas operis Dei, tædij aut negligentia subreptione in ecclesijs ageretur. De Geroldo vero quodam comite dixit idem Angelus: quod in requie esset gloriae martyrum adæquatus, zelo inquitens Dei, in defensione sancte Ecclesie, infidelium turbis congressus, temporalis vite dispèdia est passus, ideo aeternæ vite participes factus. His igitur & alijs penè innumeris ab eodem angelo ostensis & auditis, quæ ab hoc scripto compendij causa exclusimus: idem frater iterum expergefactus, alitibus iam vicina diei concrepantibus, conuocatis iisdem fratribus, qui in eius excubijs pernoctauerat, visionis magnitudine permotus, & intolerabilis timoris anxietate iactatus, per ordinem exposuit secreta visionis suæ, cupiens statim, vt veniente patre monasterij: eo præsentem acciperentur sermones eius: Qui cum dicerent, quod fratres meditatione nocturna occupati, claustra silëtij irrumpere non auderent: Vos (ait)

inte-

Interea liquenti ceræ hæc imprimate, vt auro-
ra lucefcete, paratiora reddatur. Timeo enim
ne lingua torpente, vifa & audita nequeant
propalari: quia cum tanto mihi obligationis
damno producenda iniuncta funt, vt reatus fi-
lentij huius, sine venia fieri timeã, fi meo filē-
tio ita depereant, vt per me publicata non pa-
teant. Namq; illa vltima ſanctarum virginum
interceſſio, quæ pro longiturna vita ad Deū
facta fuerat: in ancipiti me poſitum dereli-
quit, vtrum nam pro longitudine æternæ, aut
iſtius tēporalis vitæ prolata fuerit. Si ergo ea-
dem interceſſione quam præfatus ſum, iſtius
temporalis vitæ inducię protelatę nõ fuerint,
omni ſcrupuloſitate poſi poſita, iuxta ſponſio-
nē angeli ductoris mei, craftina die ſū migra-
turus. His igitur ſermonibꝰ cohortati, omnia
per ordinem ab eo excepta, ceræ impreſſa ſūt.
Interea matutinalibus finitis hymnis, viſitãdi
gratia aduenit pater monaſterij cum quibus-
dam fratribus, qui cum iacenti aſiſteret, ſe-
cretum petijt. Egreſſis ergo cæteris, Abbas ſe-
cum retentis fratribus, ibidem intus reman-
ſit. Prolatis ergo in mediū, quæ nocturno ſilen-
tio trepida velocitate tabulis impreſſa fuerãt,
verbo & ſcripto recapitulauit vniuerſa. Et de-
lectulo conſurgens, humi proſtratus: pro com-
miſſis veniam poſtulans, & vt interceſſores
pro eo ad Deum fierent, orauit. Quem cum
cernerent nec pallore deformem, nec macie
tabeſcentem, nec dolore membrorum

*Locus aliquā
tò obscurior.*

quæritantem, nec tactu venæ, aut vllius letalis signi læsione præuentum: verbis consolatorijs ad spem præsentis vitæ tota fiducia animabant. Quibus eadem responsa (quæ supra) retulit: in nullo se dubium, crastina die migraturum. Totam igitur illam diem & noctem subsequentem, & spatium totius diei succedentis vsque ad vesperam in hoc consumebat, metum vocationis suæ exponendo, breuibus nunc singulis quibusque ad diuersos destinatis est commendando, pro absolutione peccatorum suorum intercessores querendo. Ad extremum crepusculo vespertino subsequentis diei in noctem iam inclinato: fratribus conuocatis, vitæ præsentis metas in se decursas esse pronunciauit. Et ideò psalmodiæ eos infiltrere, precibus omnimodis postulauit. Antiphonas omnes, & psalmorum initia quasi præcentor ordiens: pro se fecit decantari. His igitur finitis, paululum respirauit: fratribus ad sua strata redeuntibus, huc illucque deambulando æstuans. Imminete velocitate transitus sui, decidit in lectulum, sumptoque viatico, vltimam huius instabilis vitæ clausit horam. Hæc sunt quæ nos confratres eius & venturis & lecturis testamur: veraque esse cognoscimus.

Histe.